

РУКОМЕТНИ САВЕЗ СРБИЈЕ
11070 Београд, Тошин бунар 272
rss@eunet.rs www.rss.org.rs

T: 011 2621450, 011 2634782
T: 011 6558549, 011 2625139
F: 011 3036775

ПИБ: 100147431
Матични број: 07062915
Текући рачун: 355-1029224-63

Број: 859/3

Београд, 20. децембар 2016.

СТАЛНА АРБИТРАЖА РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ, у већу састављеног од Радослава Петровића, као председника већа, Звонимира Поповића и Новака Рогановића, као чланова већа, са записничарем Марком Петковићем, у спору по тужби Марије Андрић из Лознице, ул. Б.Новаковића, бр.21, чији је пуномоћник Душан Филиповић, адвокат из Лознице, ул. Светога Саве, бр.13, против туженог ЖРК "Медицинар" из Шапца, ул. Господар Јевремова, бр.10, чији је пуномоћник адвокат Мирослав Данојлић, после одржане усмене расправе дана 20.12.2016 године, у присуству пуномоћника тужилђи и у одсуству уредно позваног пуномоћника туженог, донело је:

ОДЛУКУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев па се обавезује Женски рукометни клуб „Медицинар“ из Шапца, ул. Господар Јевремова, бр.10, да тужилђи Марији Андрић из Лознице, ул. Б.Новаковића, бр.21, плати на име дуга износ од 115.000, 00 динара и на име накнаде трошкова превоза, износ од 3.000, 00 динара, што укупно износи 118.000, 00 динара, са законском затезном каматом поћев од дана доношења одлуке па до коначне исплате, у року од 8 дан од дана достављања одлуке туженом.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Женски рукометни клуб „Медицинар“ из Шапца, ул. Господар Јевремова, бр.10, да тужилђи Марији Андрић, из Лознице, ул. Б.Новаковића, бр.21, плати на име накнаде трошкова трошкова износ од 48.000, 00 динара, у року од 8 дана од дана достављања одлуке туженом.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Тужилђа у тужби наводи да је закључењем Уговора о бављењу спортом са туженим бр.140 од 29.7.2015 године, постала члан и играчица туженог женског рукометног клуба. Посебним Уговором о међусобним односима, број 140/1 од 30, 7, 2015, са роком важења у такмичарској сезони 2015/2016 године, тужени клуб се обавезао да тужилђи сваког месеца као накнаду, исплаћује по 300 ЕВР-а у динарској противвредности по званичном курсу на дан исплате, као и да јој накнади трошкове превоза из Лознице до Шапца, колико буду изнели.

Како тужени није уредно ивршавао своје уговорне обавезе, за наведени уговорени период, по окончању важења уговора, остао је тужилђи дужан, на име доспелих а неисплаћених месечних новчаних накнада, износ од 150.000, 00 динара и на име неисплаћених накада превоза износ од 21.000, 00 динара, па је

из тих разлога тужбом је тражила да се тужени обавезе да јој наведене дуговане износе исплати са законском затезном каматом поћев од дана уручења одлуке па до исплате, као и да јој накнади нужне трошкове поступка.

У одговору на тужбу, тужени није оспорио своје обавезе из Посеног уговора о међусобним правима и обавезама, бр.140/1, од 30.7.2015 године, нити је оспорио постојање дуга али је истакао да је дуг мањи од наведеног у тужби, и износи 115.000, 00 динара за неисплаћене месечне новчане накнаде и 3.000, 00 динара, за неисплаћене накнаде трошкова превоза.

Тужени је у одговору на тужбу, навео да се и овај, по њему неспоран дуг, треба умањити за новчану казну која је од стране Управног одбора туженог клуба, изречена због недоласка да одигра утакмицу са ЖРК "Кучево" дана 9.4.2016 године, која казна је износила умањење новчаних уговорних накнада тужилји за 50%, укупно 21.5000, 00 динара, и за невраћену спорску опрему чија је новчана вредност 26.500, 00 динара, тако да тужени клуб дугује тужилји само износ од 70.100, 00 динара.

На усменој расправи одржане 20.12.2016 године, тужилја је, у жељи да се што пре оконча арбитражни поступак, преко свог пуномоћника, преиначила тужбу, тако што је тужбени захтев којим се тражи исплата дуга настао неисплаћеним месечним накнадама, смањила на износ од 115.000, 00 динара, а захтев који се односи на неисплаћене накнаде превоза на износ од 3.000, 00 динара, сводећи тако свој тужбени захтев, на висину коју тужени није оспорио.

Тужилја је, преко свог пуномоћника, оспорила захтев туженог да се неспорни дуг настао неивршавањем уговорних обавеза од стране туженог, умањи за износ новчане казне која јој је од Управног одбора клуба изречена, без њеног знања и без обавезне примене одредби Дисциплинског правилника РСС, као и за вредност невраћене спортске опреме, јер у конкретном случају нису испуњени законски услови да би се ови захтеви третирали као конпезациони приговор.

Прихватајући преиначење тужбе, будући да по одредбама чл.46 Правилника о сталној арбитражи РСС није за то потребан пристанак туженог, веће је утврдило да меду странкама у поступку није спорна висина износа које тужени дугује тужилји по основу преузетих обавеза Посебним уговором о међусобним правима и обавезама, бр.140/1, од 30.7.2015 године. Ово зато што је тужени у одговору на тужбу сам утврдио висину дуга по основу наведеног уговора а тужилја га прихватила преиначењем своје тужбе.

Полазећи од напред наведеног веће је одлучило као у изрци одлуке у делу усвојеног тужбеног захтева који се односи на главни дуг и законске затезне камате.

Полазећи од од законског услова да наводи туженог о противпотраживању, односно да тужени има потраживање од тужиоца, морају бити изнети у форми конпезационог приговора или конпезационе противтужбе, да би веће имало овлашћење да о тим наводима расправља и одлучује, веће је нашло да у конкретном случају, наводи туженог да има одредјена потраживања од тужилје,

није формиран као компензациони приговор или компензационе противтужбе, како Закон о облигационим односима прописује, па се у расправљање о тим наводима није упуштати налазечи да нису од значаја за одлучивање.

Одлучујући о трошковима поступка веће је применило адвокатски трошковни за заступање пуномоћника пред судом и то за износ таксе, једног одржане и једне неодржане усмене расправе као и за састав тужбе, па је захтев усвојио за износ од 48.000, 00 динара, а у преосталом делу захтев одбио као неоснован.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке није дозвољена жалба,
нити било који други правни лек, те је одлука
коначна даном доношења

Председник већа
Радослав Петровић